

Kallahti Kallvik ry
&
Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry
Itälahdenkatu 22b
00210 HELSINKI

Helsingin hallinto-oikeus
Radanrakentajantie 5
00520 HELSINKI
S-posti: helsinki.hao@oikeus.fi

Helsingin hallinto-oikeudelle

Valitus 19.11.2021

Päätös, jota valitus koskee

Helsingin kaupunki, Kaupunginvaltuusto 06.10.2021, Pöytäkirja 17/2021 § 288,
Meri-Rastilan itäosan asemakaavan muuttaminen (nro 12571). (Liite 1, s. 36-52).

Valitusosoitus (liite 1, s. 41)

Muutoksenhaku Kunnallisvalitus, yleiskaavan, asemakaavan, rakennusjärjestyksen hyväksyminen

Muutoksenhaku aika

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä yleisessä tietoverkossa osoitteessa www.hel.fi 14.10.2021 (liite 1, s. 119). Tiedoksisaantipäivä on 7. päivä tämän jälkeen, 21.10.2021. Valitusaika päättyy 30 päivän kuluttua tästä, 20.11.2021. Koska 20.11. on lauantai, valituksen viimeinen jättöpäivä on maanantai 22.11.2021 (laki säädettyjen määräaikain laskemisesta).

Vaatimukset

1. Vaadimme, että Helsingin kaupunginvaltuuston päätös kumotaan ja täytäntöönpano kumotaan lainvastaisena.
2. Vaadimme ensisijaisesti, että Meri-Rastilan itäosan asemakaavan muutos hylätään ja sen mukainen asemakaava kumotaan.
3. Toissijaisesti vaadimme, että metsäisille viheralueille Pohjavedenpuistoon, Ullaksenpuistoon ja Ison Kallahden puistoon osoitettu rakentaminen kumotaan.
4. Vaadimme oikeudenkäyntimaksujen korvaamista valittajille.

Valitusoikeus

Kallahti Kallvik ry:n valitusoikeus perustuu sääntöjen mukaiseen tarkoitukseen: edistää Kallahden kaupunginosa-alueen asukkaiden yhteishenkeä ja yhteistyötä, suojella luontoa, varjella luonnon arvoja ja puolustaa luonnon oikeuksia, edistää hyvän asuin ympäristön, kaupunkikulttuurin ja kulttuuriperinnön kehittymistä sekä kestävän kehityksen mukaisia elinkeinoja, koulutusta ja virkistystä Kallahdessa. (Kallahti Kallvik ry, rekisterinumero 222.136, Y-tunnus 2987639-9).

Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry:n valitusoikeus perustuu sääntöjen mukaiseen tarkoitukseen: ympäristön- ja luonnonsuojelun edistäminen Helsingin alueella. (Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry, rekisterinumero 130.861, Y-tunnus 0276051-3.) (MRL 191 §)

Perustelut

Puutteellinen vaikutusten arviointi

Maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:n mukaan kaavan tulee perustua riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin. Kaavaa laadittaessa on tarpeellisessa määrin selvitettävä suunnitelman ja tarkasteltavien vaihtoehtojen toteuttamisen ympäristövaikutukset, mukaan lukien yhdyskuntataloudelliset, sosiaaliset, kulttuuriset ja muut vaikutukset. Selvitykset on tehtävä koko siltä alueelta, jolla kaavalla voidaan arvioida olevan olennaisia vaikutuksia.

Maankäyttö- ja rakennusasetuksen 1 §:n 1 momentin mukaan maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:ssä tarkoitettuja kaavan vaikutuksia selvitettäessä otetaan huomioon kaavan tehtävä ja tarkoitus, aikaisemmin tehdyt selvitykset sekä muut selvitysten tarpeellisuuteen vaikuttavat seikat. Selvitysten on annettava riittävät tiedot, jotta voidaan arvioida suunnitelman toteuttamisen merkittävät välittömät ja välilliset vaikutukset muun ohella kaupunkikuvaan, maisemaan, kulttuuriperintöön ja rakennettuun ympäristöön.

Kaupunkisuunnittelulautakunta on hyväksyessään asemakaavaluonnoksen (11.4.2017) edellyttänyt, että kaavoitusvaiheessa tehdään ympäristövaikutusten, yritysvaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten arvioinnit. Kaupunkiympäristölautakunta on hyväksyessään asemakaavaehdotuksen (11.5.2021) korostanut, että kaavan loppuvalmistelussa huolehditaan siitä, että kaikki tarvittavat luontoselvitykset tehdään, niiden tulokset huomioidaan ja että ne ovat asianmukaisesti osa vuorovaikutusta.

Kaavoittaja on esittänyt ”ympäristövaikutusten arviointina” vain Environ tekemän raportin Meri-Rastilan asemakaavan muuttamisen vaikutuksista Kallahden Natura-alueeseen (2018). Tämä ei vastaa YVA-lain tarkoittamaa ympäristövaikutusten arviointia, joka olisi välttämätön kaava-alueella sijaitsevien luonnontilaisten ja luonnonmukaisten metsäalueiden, lähivirkistysalueiden Pohjavedenpuiston, Ullaksenpuiston ja Ison Kallahdenpuiston sekä (Pohjavedenpuistossa) Vuosaaren ensiarvoisen tärkeän pohjavesialueen maankäytön olennaisen muutoksen takia.

Kaava-alueen luontoselvityksinä kaavoittaja on esittänyt Vuosaaren lahojaviosammalselvityksen (Faunatican raportteja 24/2020) ja Helsingin metsä- ja puustoisien verkoston selvityksen (Sitowise 2019), jotka ovat asemakaavan liitteinä. Kumpikaan näistä ei kohdistu nimenomaisesti kaava-alueeseen vaan ovat tästä kaavoituksesta riippumattomasti Helsingin kaupunkiympäristön toimialan teettämiä selvityksiä.

- Kaavoitettujen metsäalueiden lajikartoituksia ei ole tehty, vaikka osalliset ovat toistuvasti muistuttaneet kaavoittajaa siitä, että Helsingin luontotietojärjestelmä on erittäin puutteellinen varsinkin Pohjavedenpuiston kohdalla, alueilta on useita havaintoja uhanalaisista ja rauhoitetuista lajeista ja alueilla on Metso-arvoluokkien I ja II metsää. (Vastaajalle aiemmin toimitetut Helsingin luonnonsuojeluyhdistyksen lausunnot 6.10.2021; 10.5.2021; 10.11.2020; 16.12.2016; ja Kallahti Kallvik ry:n lausunnot 10.11.2020; 10.2.2020; 3.11.2018.)

- Pohjavesiselvitystä ei ole tehty, vaikka kaavassa esitetään Vuosaaren pohjavesialueen peittämistä rakentamisella noin neljän hehtaarin alalta ja asukasmäärän lisäämistä noin kahdellatuhannella (Pohjavedenpuistossa).

- Helsingin metsä- ja puustoisien verkoston selvitys, joka on ohjeellinen kaupunkisuunnittelulle, on liitetty kaava-aineistoon harhaanjohtavasti, koska ohjeita ei ole noudatettu kaavoituksessa: Pohjavedenpuisto on 7,7 hehtaarin (> 4 ha) alallaan ensiarvoisen tärkeä ydinmetsä, jollaista ei saa hävittää eikä eristää metsäverkostosta (*Metsä- ja puustoinen verkosto, Opas verkoston huomioimiseksi Helsingin kaupunkisuunnittelussa*. Sitowise Oy. Kaupunkiympäristön julkaisuja 2019:5. Asemakaavan liitteenä). Kaavoitus pienentää Pohjavedenpuiston pinta-alan alle neljään hehtaariin (n. 3,2 ha), jolloin ydinmetsä menetetään, koko metsäkuvio joutuu reunavaikutuksen alle ja luonnon monimuotoisuus on heikkenevä; Kallahden Natura-alueelta pohjoiseen Pohjavedenpuiston läpi kulkeva ”kehitettävä metsäverkostoyhteys” (yleiskaavan kaupunkiluonto-teemakartta) kaavan mukaan rakennetaan umpeen.

- Äskeistä Helsingin hiilinielukartoitusta (*Selvitys pääkaupunkiseudun hiilinieluista ja -varastoista: Loppuraportti*. Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä 2020) ei ole tehty Pohjavedenpuistossa, koska kaavoittaja on merkinnyt alueen ”maankäytön muutosalueeksi”. Metsien raivaamisen ja kallioiden tasaamisen, alle 30 vuotta vanhojen teräsbetonirakenteisten talojen purkamisen, uuden rakentamisen ja uusien rakennusten käytönaikaisen kulutuksen ekologisia kustannuksia ei ole yritetty muutenkaan arvioida.

Hyväksytyn asemakaavan (asemakaavaselostus s. 112) mukaan

”- kaavaselostukseen on lisätty tieto alueen uhanalaisten luontotyyppien kartoituksen (2018) tuloksista sekä tehty joitain täsmennyksiä jatkosuunnittelun johdosta - - Julkisen nähtävilläolon jälkeen tehdyistä muutoksista on neuvoteltu asianomaisten tahojen kanssa. Niitä, joiden etua muutokset koskevat, on kuultu erikseen sähköpostilla.”

Valittajia ei ole kuultu - ei sähköpostilla eikä muutoinkaan - nähtävilläolon jälkeen tehdyistä muutoksista.

Mainittu ”alueen uhanalaisten luontotyyppien kartoitus (2018)” löytyy Helsingin paikkatietohakemistosta seuraavan kuvauksen muodossa:

”Uhanalaiset luontotyypit -kartoitusta on tehty v. 2017-2020. Kartoitus ei kata koko Helsinkiä eikä kaikkia uhanalaisia luontotyyppijä (mm. kangasmetsien luontotyyppijä, kallioiden ja kivikoiden luontotyyppijä) ole kartoitettu. Luontotyyppiryhmittäin on laadittu kriteeristöt, joilla on arvioitu kunkin luontotyyppikohteen edustavuutta.

Kartoitusaineisto on Luontotietojärjestelmän virkaversiossa kolmessa aineistotasossa aineistotasoina:

- Uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit
- Elinvoimaiset luontotyypit (uhanalaisuusluokka LC)
- Luontotyypit muu (ei uhanalainen luontotyyppi)”

(<https://kartta.hel.fi/paikkatietohakemisto/pth/?id=345>)

Kaavoitetun metsäalueen pääosa on (em. kuvauksen mukaan kartoittamatonta) kangasmetsää, kalliometsää ja kivikkoja (muinaismeren rantakivikot). Alueen uhanalaisista luontotyypeistä on huomautettu kaavoittajalle valittajien em. lausunnoissa. Kartoitus tai tieto sen tuloksista, joka kaavaselostukseen on maininnan s. 112 mukaan lisätty nähtävilläolon jälkeen, ei ole ollut osana vuorovaikutuksessa eivätkä asianomaiset ole voineet muodostaa mielipidettä kartoituksen merkityksestä suhteessa valituksenalaiseen asemakaavaan eivätkä arvioida asemakaavan vaikutuksia kartoituksessa tunnistettuihin luontotyyppihin.

Uhanalaisten luontotyyppien inventoinnit: Helsingin uhanalaisten luontotyyppien inventoinneista on olemassa kaksi raporttiversiota: "Helsingin uhanalaisten luontotyyppien inventoinnit 2017–2018. Yhteenvetoraportti" (julkaistu vuonna 2019) sekä "Helsingin uhanalaisten luontotyyppien inventoinnit 2017–2019. Yhteenvetoraportti. 27.2.2020".

Jälkimmäinen vuonna 2020 julkaistu raportti sisältää Kruunuvuorta ja Stansvikia koskevan kallioluonto- ja kangasmetsätyyppien pilottitutkimuksen. Pilottitutkimus tehtiin siksi, että vuonna 2019 julkaistussa koko kaupunkia koskevassa raportissa manneralueen kallioluontotyypit ja kangasmetsätyypit jäivät kokonaan selvittämättä. Pohjavedenpuiston, Ullaksenpuiston ja Ison Kallahdenpuiston kallioluontotyyppien ja kangasmetsiä sekä niiden suojeluarvoa ei siis ole inventoitu. Näin ollen Helsingin kaupunki on laiminlyönyt velvollisuutensa selvittää suunnittelualueen luonnonarvot sekä asemakaavasunnitelman vaikutukset suunnittelualueen luonnonarvoihin.

Uhanalaisten luontotyyppien inventointi ei ole luettavissa kaava-aineiston osana. Kumpikaan mainituista uhanalaisten luontotyyppien inventointiraporteista ei ole saatavilla Helsingin kaupungin verkkosivuilla. Kaavaselostuksessa mainittu inventointiraportti (2018) ei ole osallisten saatavilla eikä sen olemassaolostakaan ole varmuutta. Kaava-aineiston tulisi nähtävilläoloaikana olla kokonaisuudessaan osallisten käytettävissä. Meri-Rastilan itäosan asemakaavan muutoksessa tämä ei ole toteutunut.

Paikallisten asukkaiden ja luonnonsuojelujärjestöjen kokoaminen tietojen valossa on ilmeistä, että Pohjavedenpuisto täyttää luonnonsuojelulain 10 § yleiset edellytykset luonnonsuojelualueen perustamiseksi. Nämä yleiset edellytykset ovat, että:

- 1) alueella elää tai on uhanalainen, harvinainen tai harvinaistuva eliölaji, eliöyhteisö tai ekosysteemi;
- 2) alueella on luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja;
- 3) alueella on erikoinen tai harvinainen luonnonmuodostuma;
- 4) alue on erityisen luonnonkaunis;
- 5) alueella on harvinaistuva perinneluontotyyppi;
- 6) luontotyyppin tai eliölajin suotuisan suojelutason säilyttäminen tai saavuttaminen sitä vaatii; tai
- 7) alue on muutoin niin edustava, tyypillinen tai arvokas, että sen suojelu voidaan katsoa luonnon monimuotoisuuden tai kauneuden säilyttämisen kannalta tarpeelliseksi. (LSL 10§).

Valittajien kaavasunnittelun kuluessa kaupungille toimittamien lausuntojen perusteella luonnonsuojelualueen perustamisen yleisistä edellytyksistä saattavat täytyä ainakin kohdat 1), 2), 3), 4), 6) ja 7). Kaavoituksen yhteydessä tulisi voida arvioida suunnitellun rakentamisen vaikutukset luonnonsuojelualueen perustamisen edellytyksiin, mitä puuttuvien luontoselvitysten vuoksi ei voida.

Yleisesti kaavoitetun alueen luontoselvitykset ovat niin puutteelliset, että kaavoituksen vaikutusta luonnonympäristöön liittyviin erityisiin arvoihin ei voida arvioida.

Kaavoituksen vaikutus Natura-alueeseen Kallahden niitty-, harju- ja vesialueet (FI0100063)

Kaava-aineistoon on liitetty selvitys *Meri-Rastilan asemakaavan ja asemakaavan muutoksen vaikutukset Kallahden harju-, niitty- ja vesialueiden Natura 2000 -alueeseen* (Ympäristösuunnittelu Enviro 29.3.2018).

Kaava-aineistossa oleva selvitys (2018) on sikäli vanhentunut, että koronapandemian aiheuttamaa luonnonmukaisten virkistysalueiden käytön suurta kasvua ei ole huomioitu. Selvityksessä on arvioitu tämän asemakaavan merkitsemän väestönlisäyksen vaikutusta Natura-alueen käyttöön, mutta ei ole huomioitu Vuosaaren ja koko Itä-Helsingin erittäin voimakkaan täydennysrakentamisvaiheen yhteisvaikutuksia. Selvityksen (2018) mukaan edelleen Natura-aluetta lähin rakennus on kaavoitettu noin 250 m:n päähän Natura-alueen rajasta, mutta hyväksytyssä kaavassa (2021) lähin rakennus on noin sadan metrin päähän Kallahden koulutalon parkkipaikalle osoitteeseen Kallvikinniementie 1 kaavoitettu viisikerroksinen parkkitalo. Selvityksessä ei ole arvioitu Natura-alueen suojavyöhykkeelle tulevan rakentamisen eikä pohjoiseen aina Sipoonkorpeen asti ulottuvan metsäverkostoyhteyden umpeen rakentamisen vaikutuksia Natura-alueen ekologiseen eheyteen.

Kallvikinniemiellä Natura-alueeseen kuuluvalla harjumetsän luonnonsuojelualueella on jo jouduttu toimenpiteisiin metsänpohjan liiallisen tallautumisen vuoksi: metsäkuviot on aidattu kulkemisen rajaamiseksi virallisille poluille. Koronapandemia on lisännyt jo ennestään suosituksen ja laajasti pääkaupunkiseudulta ja kauempaakin käytetyn ulkoilualueen käyttöä. Helsingin ainoan harjijensuojeluohjelmaan kuuluvan hiekka- ja soraharjun suojeltu harjumetsä on maapohjaltaan erittäin eroosioherkkää ja hitaasti uudistuvaa saaristolountoa. Virkistyskäytön lisääntymisen aiheuttamat haitat ovat nyt jo merkittäviä.

Pelkkä Meri-Rastilan uusi kaavoitus merkitsee noin 4200 uutta asukasta Natura-alueen välittömään naapurustoon. Helsingin väestöennusteen (24.9.2021) mukaan vuosina 2020–2036 Vuosaaren kasvu on yhteensä 8 700 uutta asukasta (väestö 2036 47 648 asukasta). Samaan aikaan Meri-Rastilan uusi asemakaava pienentää kaikkia asuinalueiden metsäisiä lähivirkistysalueita, yhteensä noin yhdeksällä hehtaarilla, suhteessa eniten (60 %, 4,5 ha) Pohjavedenpuistossa heti Natura-alueen pohjoispuolella, nyt yhteensä 12 000 asukkaan (Kallahti ja Meri-Rastila; 2036 16 500 asukasta) asuinalueiden keskellä.

Environ selvityksessä ei oteta lainkaan kantaa siihen, että kaavoitus uhkaa katkaista Natura-alueelta pohjoiseen Ullaksenpuiston ja Pohjavedenpuiston läpi kulkevan kehitettävän metsäverkostoyhteyden, mistä järjestöt ovat toistuvasti muistuttaneet kaavoittajaa. Ekologinen yhteys on merkitty Uudenmaan maakuntakaavaan ja Helsingin yleiskaavan 2016 kaupunkiluonto-teemakartalle. Uudenmaan liiton zonation-analyysi (Liite 2 Uudenmaan viherrakenteen analysointi Zonation-menetelmällä, Uudenmaan liiton julkaisuja E 145, 2015) on todennut tämän Vuosaaren parhaiten kytkeytyneeksi ekologiseksi yhteydeksi, paremmaksi kuin Vuosaaren länsireunalla kulkevan Ramsinniementä Vartiokylänlahden rantaa Mustavuoreen kulkevan, Vuosaaren sillan peruuttamattomasti katkaiseman yhteyden, ja paremmaksi kuin Vuosaaren itäreunalla Uutelasta suoraan pohjoiseen kulkevan, urheilulaitoksilla lähes umpeen rakennetun ja täysin puuttoman golfkentän sisältävän metsäverkostoyhteyden. Kaavan mukaan

metsäverkostoyhteys katkaistaisiin Ullaksenpuiston ja Pohjavedenpuiston välistä, sen sijaan, että sitä ylemmän tason kaavojen määräyksen mukaan kehitettäisiin. Kaavoitus ei voi olla vaikuttamatta Natura-alueen ekologiseen eheyteen (vastoin selvityksen sanomaa), jos sen seurauksena Kallvikinniemi eristetään Vuosaaresta sisämaahan ulottuvasta metsäverkostosta siten, että eläinten kulku ja kasvilajien leviäminen estyvät.

Ullaksenpuistoon, Pohjavedenpuistoon ja Ison Kallahden puistoon osoitettu rakentaminen on poistettava tuhoisien vaikutusten välttämiseksi Kallahden Natura-alueelle.

Lahokaviosammal

Kaavoittajan jatkuvasti laiminlyödessä luontokartoituksen tekemistä Kallahti Kallvik ry kutsui metsäkartoittaja Olli Mannisen kaava-alueelle keväällä 2020. Manninen löysi erittäin uhanalaisen lahokaviosammalen esiintymiä noin 80 lahopuurungolta Pohjavedenpuistoon, Ullaksenpuistoon ja ison Kallahdenpuistoon kaavoitettujen tonttien aloilta. Lisäksi hän havaitsi useita uhanalaisia tai silmälläpidettäviä kääpä- ja sammallajeja. Kaikki nämä lajit ovat vanhan monimuotoisen metsän indikaattorilajeja. Manninen merkitsi potentiaalisen liito-oravan reviiirin Pohjavedenpuiston pohjoiskalliolle (korttelin 54165 alalle). (Liite 3 Kallahti Kallvik ry:n tiedote 10.2.2020; Liite 4 Manninen O. Havaintokartta 7.2.2020; Liite 5 Manninen O. Havaintotaulukko 7.2.2020.)

Myöhemmin keväällä 2020 julkaistiin Vuosaaren lahokaviosammalselvitys (Faunatica 2020), joka on asemakaavan liitteenä. Selvityksen tiivistelmän s. 3 mukaan:

”Itiöpesäkkeitä havaittiin yhteensä 20 kuviolla Kallahdessa, Meri-Rastilassa, Mustavuori-Niinisaari-alueella, Pohjavedenpuistossa, Ruusuniemessä ja Uutelassa. Itujyväryhmien kasvupaikkoja havaittiin yht. 3995, runsaimmin useimmilla Mustavuori-Niinisaari-alueen kuvioilla, Meri-Rastilan ja Ramsinniemen suurilla kuvioilla, Pohjavedenpuistossa sekä muutamalla kuviolla Uutelassa.

Mustavuori-Niinisaari-alueella, Uutelassa ja Meri-Rastilassa oli yhteensä 11 kuviota, jotka olivat pistearvoltaan 10 tai enemmän. Näillä alueilla sijaitsevat lahokaviosammalen tärkeimmät Vuosaaren esiintymisalueet. Lisäksi Ramsinniemen kuviolla oli hyvin runsaasti itujuväryhmiä, ja 11 kuviolla alueen pohjoisosissa, Kallahdessa, Pohjavedenpuistossa ja Uutelan seudulla havaittiin itiöpesäkkeitä, joten näidenkin kuvioiden laatu on lahokaviosammalen lisääntymiselle suotuisa. Edellä listattuja kuvioita voidaan pitää lajin pitkäaikaisen säilymisen kannalta tärkeinä Lsl 47 pykälän mukaisesti.”

LSL 47 §:n mukaisesti ”tärkeän esiintymispaikan hävittäminen tai heikentäminen on kielletty.”

Asemakaavassa on katsottu selvityksen antavan luvan kaikkien rakentamisen alle jäävien lahokaviosammalen elinympäristöjen hävittämiselle, koska juuri nämä esiintymät eivät olisi lajin säilymisen kannalta tärkeitä (vastoin selvityksen sanomaa). Samoin on katsottu muissa lahokaviosammalselvityksen ilmestymisen jälkeen julkaistuissa Vuosaaren asemakaavasuunnitelmissa, mm. Meri-Rastilan

länsiosan, Ramsinrannan ja Kurkimoision kaavasuunnitelmissa. Jos Faunatican selvitystä käytetään kaikissa Vuosaaren valmisteilla olevissa asemakaavoissa (tällä hetkellä 15) yhtä tarkoitushakuisesti, jää merkityksettömäksi selvityksen johtopäätös (tiivistelmä s. 3), että ”Todennäköisesti myös lajin suojelutaso pysyy alueella [Vuosaarella] suotuisana, jos pääosa näistä [listatuista] kuvioista säilyy.”

Vastoin ELY-keskuksen lausuntoa (2020, asemakaavan liitteenä), jonka mukaan vaihtoehtoisia ratkaisuja lahokaviosammalen suojelemiseksi on riittävästi selvitetty, kaavaratkaisulle ei ole esitetty vaihtoehtoisia ratkaisuja.

Muut kasvit, sienet ja eläimet

Mannisen havaitsemista alueellisesti uhanalaisista lajeista, rusokantakäävästä, rakkosammalesta ja ruostekäävästä, kaavoittaja ei ole tehnyt lajikartoituksia kaava-alueella. Helsingin luonnonsuojeluyhdistys on huomauttanut kääpäkartoituksen tarpeesta Pohjavedenpuistossa, viitaten Mannisen havaintoihin ja Suomen toiseksi ainoaan olkikerikäävän havaintoon rakentamiselle kaavoitetulla alueella. Kaupunki ei ole tutkinut sammalia, jäkäliä tai kääpiä alueella, Vuosaaren lahokaviosammalselvitystä lukuun ottamatta.

Kaupunki ei ole tutkinut selkärangattomia eläinlajeja alueella. . Hyönteisten tilanne Helsingissä on huonosti tunnettu, koska asian selvittämiseen ei ole vakituista henkilöä eikä aikaa, todetaan Helsingin kaupungin tarkastusviraston arviointimuistiossa *Luonnonsuojeluohjelman toteuttaminen 2018* (liite 10 s. 11): ”Helsingin alueen kovakovakuoriaisista tai perhosista ei ole tietoja. (...) Hyönteisten lisäksi muidenkin selkärangattomien esiintyvyys Helsingissä on huonosti tunnettu.” Helsingin kaupungin luontotietojärjestelmässä ei ole tietoja selkärangattomista lukuun ottamatta sudenkorentoja eikä kaupunki ole selvittänyt esimerkiksi kovakuoriaisten tai sirkkojen esiintymistä suunnittelualueella kaavoituksen yhteydessä. Pohjavedenpuistossa ja muissa kaava-alueen vanhoissa metsissä saattaa elää hyvinkin harvinaisia niveljalkaisia, jos alue vain tutkittaisiin.

Alueella on havaintoja useista rauhoitetuista lintulajeista, esim. kanahaukka ja palokärki Pohjavedenpuiston pohjoiskalliolla (korttelin 54165 alalla). Kaupunki ei ole tehnyt lintukartoitusta.

Tutkimatta jättäminen ei voine oikeuttaa lajien elinympäristöjen hävittämistä.

Lepakot

Kaupungille on ilmoitettu toistuvasti, vuosina 2016 ja 2017, lepakkohavainnoista Pohjavedenpuiston eteläosassa:

Lepakkojen vakiintunut saalistusalue

Poistettavaksi ehdotetun [Leikosaarentien] alikulun ympäristön lehmustossa olen itse useina syksyinä havainnut runsaasti saalistavia lepakoita.

Lepakkoselvitystä ei tietääkseni ole aloitettu, vaikka ilmoitin sen tarpeesta jo viime vuonna. Suunniteltu alikulun ja lehmuston poistaminen yhdessä ylikorkean rakentamisen kanssa tuhoaisi saalistusalueen täysin. Samoin lepakoiden ekologinen käytävä Pohjavedenpuiston kallioiden ja Ullaksenpuiston merenrantojen välillä katkeaisi täysin.

(Liite 6 Aalto Kari kaupunkisuunnittelulautakunnalle keväällä 2017, liitteenä Kallahti Kallvik ry:n muistutuksessa 10.11.2020.)

Kaavoittaja ei ole ilmoituksista huolimatta tehnyt lepakkokartoitusta kaava-alueella.

Meri-Rastilan itäosan asemakaavan muuttaminen (nro 12571) ei ole perustunut lepakoiden elin- ja saalistusalueille kohdistuvien vaikutusten osalta riittäviin selvityksiin ja vaikutusten arviointeihin, minkä seurauksena on jäänyt selvittämättä, onko asemakaavan mahdollistama rakentaminen toteutettavissa maankäyttö- ja rakennuslain 54 §:n 2 momentin luonnonympäristön vaalimista ja siihen liittyvien erityisten arvojen hävittämiskieltoa koskevan sisältövaatimuksen sekä luonnonsuojelulain 49 §:n 1 momentista johtuvat vaatimukset täyttävällä tavalla.

Luonnonsuojelulakiin perustuva lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittämis- ja heikentämiskielto ei velvoita suojelemaan siinä tarkoitettujen eläinlajien koko elinympäristöä. Luonnonsuojelulain 49 §:n 1 momentin mukaisen kiellon noudattamisen arvioinnissa on otettava huomioon lisääntymis- ja levähdyspaikkoihin liittyvät eläinlajikohtaiset erityispiirteet. Lepakoiden osalta arvioinnissa on otettava huomioon lisääntymis- ja levähdyspaikkojen väliset tärkeät siirtymäreitit, koska kaikkein keskeisempien siirtymäreittien hävittäminen tai heikentäminen voi käytännössä johtaa lisääntymis- ja levähdyspaikan häviämiseen tai heikentymiseen.

Asemakaava-alueen sijainnista Kallvikinniemen lepakkoalueiden läheisyydessä ja sen selvityksessä todetusta merkityksestä lepakoiden saalistusalueena seuraa, että asemakaavaratkaisussa ja sen perusteena olevissa selvityksissä ja vaikutusten arvioinneissa olisi tullut kiinnittää erityistä huomiota asemakaavan toteuttamisesta alueella esiintyville lepakoille aiheutuviin vaikutuksiin.

Lepakkohavaintoja on tehty kaikilta kaava-alueen metsäalueen ulkoilupoluilta. Asemakaava-alueelta ei ole kuitenkaan selvitetty tarkemmin luonnonsuojelulain 49 §:n 1 momentissa tarkoitettuja lepakoiden potentiaalisia lisääntymis- tai levähdyspaikkoja. Alueet, jolta lepakkohavaintoja on tehty, sijoittuvat asemakaavassa alueille VL ja VP.

Laadittujen selvitysten perusteella jää huomattava epävarmuus siitä, sijaitseeko asemakaava-alueella lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Selvitysten perusteella on arvioitavissa, että asemakaavan mukainen rakentaminen heikentää lepakoiden tärkeänä siirtymäreittiä ja saalistusaluetta. Suunniteltu Leikosaarentien alikulun ja lehmuston poistaminen yhdessä ylikorkean rakentamisen kanssa tonteilla 54164/1 ja /2 tuhoaisi saalistusalueen täysin. Samoin lepakoiden ekologinen käytävä Pohjavedenpuiston kallioiden ja Ullaksenpuiston merenrantojen välillä katkeaisi täysin. Kokonaisuudessaan Kallvikinniemen alue toimii tärkeänä yhdyskäytävänä selvityksen *Helsingin lepakkolajisto ja tärkeät lepakkoalueet* (2014, liite 7) mukaan, koska alueelta on lentoyhteydet rantaa pitkin Ramsinniemeen ja Pikku Kortlahden suuntaan. Lisäksi alueelta on selvästi yhteyksiä Aurinkolahden kautta Uutelan alueelle.

Tärkeän siirtymäreitin heikentymisen vaikutusta lepakoiden elinympäristöön ja alueella mahdollisesti sijaitseviin lisääntymis- ja levähdyspaikkoihin ei ole selvitetty riittävästi KHO:n päätöksessä 2020:111 vahvistamalla tavalla. Lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentämis- ja hävittämiskiellossa tulee huomioida myös EUTI:n tuomio C-357/20, jonka mukaan lisääntymispaikan käsite kattaa myös

lisääntymispaikkojen ympäristön, jos kyseinen lisääntymispaikkojen ympäristö osoittautuu tarpeelliseksi, jotta kyseisen direktiivin liitteessä IV olevassa a kohdassa mainitut suojellut eläinlajit voivat lisääntyä menestyksekkäästi ja, että lisääntymispaikkoja on suojeltava niin kauan kuin se on tarpeen, jotta kyseinen eläinlaji voi lisääntyä menestyksekkäästi, joten tämä suojelu ulottuu myös lisääntymispaikkoihin, joita kyseinen eläinlaji ei enää käytä, jos on riittävän todennäköistä, että mainittu eläinlaji palaa näille lisääntymispaikoille. Tuomion mukaan myös käsitteitä "heikentäminen" ja "hävittäminen" on tulkittava siten, että ensiksi mainitulla tarkoitetaan suojellun eläinlajin lisääntymis- tai levähdyspaikan ekologisen toiminnallisuuden asteittaista vähentämistä ja jälkimmäisellä kyseisen toiminnallisuuden poistamista kokonaan, riippumatta siitä, onko tällainen haitan aiheuttaminen tahallista vai ei.

Asemakaavassa ei ole myöskään asetettu kaavamääräyksiä, joilla lepakoiden saalistus- tai siirtymäreittien käytettävyyttä voitaisiin uusissa olosuhteissa varmistaa. Kun lisäksi otetaan huomioon, ettei mainittujen kortteleiden asemakaavan nojalla myönnettävien rakennuslupien yhteydessä ole mahdollista asettaa lepakoiden tärkeän siirtymäreitin turvaamista koskevia ehtoja rakennustontin ulkopuolella, asemakaavaa varten ei ole laadittu sellaisia selvityksiä ja vaikutusten arviointeja, joiden nojalla olisi mahdollista luotettavasti arvioida sitä, onko kaavassa osoitettu rakentaminen asemakaavan luonnonarvojen vaalimista koskevan sisältövaatimuksen mukaista. Myöskään luonnonsuojelulain 49 §:n 1 momentissa kiellettyjen vaikutusten aiheutumista ei ole laadittujen selvitysten perusteella mahdollista poissulkea. Asemakaava ei siten mainitulta osin perustu maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:n mukaisiin riittäviin selvityksiin ja vaikutusten arviointeihin.

Kaupunginvaltuuston päätös on edellä lausuttu huomioon ottaen tältä osin kuntalain 135 §:ssä tarkoitetulla tavalla lainvastainen. Tämän vuoksi kaupunginvaltuuston päätös on kumottava.

Pohjavesialue

Asemakaavassa on kaavoitettu noin neljän hehtaarin ala pohjavesialueella peitettäväksi rakentamisella. Pohjavedenpuiston pohjois- ja itäosaan kaavoitettu rakentaminen, korttelit 54112, 54165 ja 54118 sijaitsevat Vuosaaren vedenhankinnan kannalta tärkeällä I-luokan pohjavesialueella. Pohjaveden suojelu edellyttää, että rakentaminen ei saa heikentää pohjaveden laatua, määrää eikä virtaavuutta.

Tärkeimmät pohjaveden suojelua koskevat kansalliset säädökset sisältyvät ympäristönsuojelu- ja vesilakiin sekä lakiin vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä:

pohjaveden pilaamiskielto (YSL 17 §)

vedenottamon vesioikeudelliset suoja-alueet (VL 4:11 §)

vesitaloushankkeiden luvanvaraisuus, jos se voi muuttaa pohjaveden laatua tai määrää (VL 3:2 §)

Pohjavesialueiden määrittämisestä ja luokittelusta sekä suojelusuunnitelmista on sääntelyä lain vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä 2 a luvussa.

Kansallisella vesienhoidon lainsäädännöllä toteutetaan EU:n vesipolitiikan puitedirektiiviä (2000/60 EY) (ymparisto.fi).

Vuosaaren aikaisemman rakentamisvaiheen 1990-luvun alkupuolella on osoitettu heikentäneen pysyvästi Vuosaaren pohjaveden laatua ja määrää (liite 8 Niinimäki, Risto, Maailman vesipäivän seminaariesitys *Case: Vuosaari* 2009).

Kaavoittaja ei ole tehnyt pohjavesiselvitystä eikä esitä selvitystä, jonka nojalla voitaisiin arvioida, täyttääkö kaavoitus pohjaveden suojelun vaatimukset

Palvelujen riittävydestä ja liikenteen sujuvuudesta ei ole huolehdittu

Kallahteen suunnitellut asuinrakennukset (korttelit 54165, 54112, 54118, 54125) sijaitsisivat noin tai yli puolen kilometrin kävelymatkan päässä lähimmästä liityntäliikenteen bussipysäkestä (bussipysäkki Kallvikinniemi kaavan mukaan poistetaan runkolinjan "sujuvoittamiseksi"), ja noin tai yli kilometrin kävelymatkan päässä lähimmästä metroasemasta ja ostoskeskuksesta (Rastila tai Vuosaari). Asuminen näissä taloissa pitkälti edellyttäisi oman auton käyttömahdollisuutta jopa päivittäisasioinnissa. Rakennuspaikan huonous lienee yksi syy siihen, että alueet on kaavoitettu puistoksi. Valtuuston hyväksymä kaavaratkaisu ei edistä yksityisautoilun vähentämistä eikä tue kävelyn, pyöräilyn ja julkisen liikenteen käyttöä, vastoin kaavoituksen julki lausuttuja tavoitteita.

Meri-Rastilan pienten korttelipäiväkotien purkaminen ja satojen (500–800 päiväkotikäistä merirastilalaista 2020–2036) lasten yhteisen päiväkodin rakentaminen kaupunginosa-alueen itärajan toiselle puolelle Pohjavedenpuistoon on paitsi varhaiskasvatuksen laadun, myös liikennejärjestelyjen kannalta epäonnistunut ratkaisu. Päiväkoti ei sijaitsisi kävelymatkan päässä kuin pienelle osalle Meri-Rastilan asukkaista. Satojen lasten saattoliikenne uuden Vendakuja-nimisen pihakadun kautta keskelle Pohjavedenpuistoa heikentää lapsiperheiden ja päiväkodin naapureiden elinympäristöä. Kaavaratkaisu ei edistä yksityisautoilun vähentämistä, vastoin kaavoituksen julki lausuttua tarkoitusta. Kaavaratkaisu on vastoin kaupunkistrategian kirjausta: "Varhaiskasvatuspaikkoja lisätään tavalla, joka mahdollistaa paikan tarjoamisen läheltä kotia tai perheen kulkumatkan varrelta. Toteutetaan lähipäiväkotiperiaate." (Kaupunkistrategia 2021–2025 – Kasvun paikka > <https://www.hel.fi/fi/paatoksenteke-ja-hallinto/strategia-ja-talous/strategia>)

Kaavaan merkityt rakennusmassat hävittävät täydellisesti Pohjavedenpuistoa kiertävän ja Ullaksenpuistoon alikulun kautta jatkuvan esteettömän metsäisen ulkoilureitistön, jota käyttävät päiväkotiryhmät ja koululaiset ja joka on tärkeä myös Rastilan ja Keski-Vuosaaren asukkailla rantaan johtavana reittinä. Ison Kallahden puistoon Kallahden koulutalon länsipuolelle kaavoitetut rakennusmassat hävittävät tärkeän itä-länsisuuntaisen virkistysreitit ja koululaisten kävelytien kouluun.

Kallahden koulutalon tontille talon itäpuolelle kaavoitettu viisikerroksinen pysäköintihalli ja Leikosaarentien alikulun poistaminen tekevät koulutiestä turvattoman (mistä myös Helsingin kasvatuksen ja koulutuksen toimiala on huomauttanut kaavaehdotusta koskevassa lausunnossaan).

Kallvikinniemen bussipysäkin poistaminen poistaa sujuvan liikkumisen julkisilla kulkuneuvoilla erittäin paljon käytetylle virkistysalueelle, Kallvikinniemielle ja Kallahden uimarannoille. (Pysäköintipaikkoja niemellä ei voitane enää nykyisestä juuri lisätä; palvelulinja 816 liikennöi tunnin välein vain päiväsaikaan kuutena

päivänä viikossa eikä palvele hyvin vapaa-ajanviettoa.) Nykyinen bussipysäkki sijaitsee noin 50 metrin päässä Kallahden koulusta, kun kaavan mukaan lähin bussipysäkki jää 400 metrin päähän koulusta. Tämä muuttaa koulun hyvien julkisten liikenneyhteyksien ääreltä huonojen liikenneyhteyksien varaan.

Kaiken kaikkiaan koko kaava-alueita koskien, kaavoituksen päätarkoituksiksi ilmoitettu Meri-Rastilan segregaatien ehkäisy ei toteudu sillä, että asukasluvu nostetaan liian suureksi suhteessa palveluihin, liikenneyhteyksiin ja virkistysalueisiin sekä luonto- ja luonnonsuojelualueisiin. Näihin kaikkiin kohdistuu liian suuri käyttöpaine jo nyt. Kaavoitus ei toteuta maankäyttö- ja rakennuslain 54 § 2 momentin mukaisia asemakaavan sisältövaatimuksia.

Kallahden asukkaita ei ole kuultu lain edellyttämällä tavalla (MRL 62 § 1 mom).

Kaavoittaja on koko suunnitteluajan, maaliskuusta 2015 lähtien (asemakaavaehdotukseen keväällä 2020 asti), johdonmukaisesti esittänyt kaavoituksen kohdistuvan vain Meri-Rastilaan. Kallahden metsäalueet Ullaksenpuisto ja Pohjavedenpuisto on kaavoittajan selostuksissa kevästä 2015 lähtien lueteltu "Meri-Rastilan puistojen" joukossa, eikä selostuksissa ole mainittu lainkaan, että Meri-Rastilan asemakaavassa suunnitellaan Kallahteen kuuluvien alueiden kaavoittamista, ennen asemakaavaehdotusta keväällä 2020. Esim. (7.3.2017) kaavoittaja väittää totuudenvastaisesti, että Pohjavedenpuisto ja Ullaksenpuisto sijaitsevat Meri-Rastilassa:

"Asemakaava ja asemakaavan muutos koskee Rastilan metroaseman ympäristöä, Meri-Rastilan liikekeskusta, toria ja 1990-luvun alussa rakennettua kerrostaloaluetta sekä asuinalueen sisäisiä puistoalueita, eli Haruspuistoa, Pohjavedenpuistoa, Rysäpuistoa, Ole Kandelinin puistoa, Ison Kallahden puistoa ja osaa Ullaksenpuistosta sekä katualueita. Alue sijaitsee Vuosaassa, Meri-Rastilassa." (Kaupunkiympäristölautakunnan esityslista.)

Paitsi asukkaita, kaavoittaja on johtanut harhaan myös päättäjiä luulemaan, että kaavoitus koskee vain Meri-Rastilan aluetta.

Kallahti Kallvik ry:n puheenjohtaja Helena Saarikoski keskusteli kaavaluonnoksesta puhelimitse Vasemmistoliiton valtuustoryhmän silloisen puheenjohtajan Anna Vuorjoen kanssa kaupunkiympäristölautakunnan kokouksen (11.2.2020) alla. Vuorjoki kertoi olettavansa, että "Kallahti on osa Meri-Rastilaa" ja vieläpä "paremminvoiva" osa Meri-Rastilaa. Kallahtelaisten lähimetsiensä rakentamisen vastustus oli Vuorjoen mielestä etuoikeutettujen yritys riistää köyhiltä Meri-Rastilan asukkailta uuden metsiin kaavoitetun rakennusmaan merkitsemä rikkaus. Tosiasiassa Kallahti on useilla sosioekonomisilla mittareilla vielä huono-osaisempi alue kuin Meri-Rastila. Metsäisen lähiluonnon merkitsemän rikkauden riistäminen haittaa aivan yhtä lailla Meri-Rastilan kuin Kallahdenkin asukkaita. Saarikosken kiistettyä Kallahden kuulumisen Meri-Rastilaan Vuorjoki vielä koetti tarkentaa, onko siis joku "isompi kokonaisuus", jonka osat ovat Meri-Rastila ja Kallahti. Vuosaari on seuraavan tason isompi kokonaisuus, 54. kaupunginosa, jonka osia eli kaupunginosa-alueita Meri-Rastila (544) ja Kallahti (545) muiden ohella ovat. Alueiden historia, identiteetti, asukkaiden kokemus asuinpaikastaan tai

kaupungin virallinen aluejako eivät tue kaavoittajan virallisissa selostuksissaan väittämää Kallahteen kuuluvien Pohjavedenpuiston ja Ullaksenpuiston sisältymistä Meri-Rastilan alueisiin.

Kun ”Meri-Rastilan” asemakaavan suunnittelu maaliskuussa 2015 alkoi (osallistumis- ja arviointisuunnitelma 27.3.2015), lainvoimainen oli Helsingin yleiskaava 2002, jossa Ullaksenpuisto, Pohjavedenpuisto ja Ison Kallahden puisto on merkitty kaupunkipuistoiksi. Lainvoimaisen yleiskaavan mukaan kaupunkipuistoihin ei saa rakentaa mitään muuta kuin huollon edellyttämiä teknisiä rakennelmia. Asuinrakentamisen metsiin mahdollistava yleiskaava 2016 tuli lainvoimaiseksi vasta joulukuussa 2018. Kuusi ja puoli vuotta kestäneen suunnittelun ajasta vasta viimeiset kaksi ja puoli vuotta lainvoimainen on ollut yleiskaava, joka mahdollistaa suunnitellun asemakaavan toteuttamisen.

Näyttää siltä, että Meri-Rastilan itäosan asemakaavan muutosehdotusta suunniteltaessa (keväästä 2015 lähtien) ohjeena ei ole ollut lainvoimainen yleiskaava, vaan kaupungin asemakaavoitus tai jopa kumppanuuskaavoitushankkeeseen valitut rakennusliikkeet (tontinvaraus, kaupunginhallitus 5.11.2018) ovat päinvastoin ohjeistaneet yleiskaavan säätämisen suunnitelmiensa mukaisiksi.

Kallahden asukkaat eivät ole voineet tietää, että yleiskaavan turvaamiin Kallahden puistometsiin suunnitellaan rakentamista ”Meri-Rastilan kaupunki uudistuksen” nimellä, eikä heitä siis ole voitu kuulla suunnittelun kuluessa lain vaatimalla tavalla.

Kaava ja kaikki siihen liittyvä vuorovaikutus, muun muassa kuusi ”Kerro kantasi” - verkkokeskustelua, on koko ajan 2015–2021 otsikoitu vain ”Meri-Rastilaa” koskeväksi. Kaikki asukastilaisuudet on pidetty Meri-Rastilassa ja nuorten kanssa on vuorovaikutettu yhteistyössä vain Meri-Rastilan nuorisotalon kanssa (vaikka Kallahden nuorisotalo sijaitsee sadan metrin päässä Meri-Rastilan itäosan kaava-alueen rajasta, Meri-Rastilan nuorisotalo noin puolen kilometrin päässä). Jopa kaavoittajan alueella vuonna 2016 järjestämä kaavakävely on ohittanut Kallahteen kuuluvat metsäalueet merkityksettömänä (”siellä on vain metsää”, Risto Rautava) ja kohdistunut vain Meri-Rastilassa sijaitseviin ”kaavoituksen kipupisteisiin” (kävelyllä mukana ollut Kari Aalto kertoo).

Kaavoituksen julkilausutut, tarkoitetut vaikutukset kohdistuvat vain Meri-Rastilaan (Meri-Rastilan segregaaation ehkäisy, Meri-Rastilan puistojen parantaminen, jne.), siitä huolimatta, että kaava-alueen suuri itäosa, Pohjavedenpuisto ja Ullaksenpuisto, kuuluu Kallahden kaupunginosa-alueeseen, ei Meri-Rastilaan. Jopa Kallahden alueelle kaavoitetut uudet kadut on nimetty Meri-Rastilan mukaisesti merellisillä ja purjehdukseen liittyvillä (slangi)sanoilla (Jiippi-, Venda-, Spinnutie, -kuja); Kallahdessa ei ole tällaisia kadunnimiä ennestään (vrt. Kaivonkatsojantie, Vedenottamontie, Pohjavedenkatu, ja Vuosaaren paikannimiin liittyvät kadunnimet).

Kaavoituksen sosiaalisia vaikutuksia Kallahden asukkaisiin tai luonto- ja ympäristövaikutuksia Kallahden asuinalueelle ei ole kaavoituksessa arvioitu mitenkään.

Kallahden kaupunginosa-alueelle kaavoitus tarkoittaa vain Kallahden paljon käytettyjen metsäisten lähivirkistysalueiden ottamista Meri-Rastilan asuinalueeseen

liittyvien kerrostalojen rakennusmaaksi, satojen Kaivonkatsojantien, Leikosaarentien ja Havukujan kotien erityisen merkityksellisten metsämaisemien ja välittömän metsään kulun katoamista, paljon käytetyn lähivirkistysalueen tärkeän merimaisemallisen näköalapaikan (Pohjavedenpuiston korkeimmalla huipulla) jäämistä asuinrakennuksen alle (kortteli 54165), ja ennestäänkin erittäin tehokkaasti rakennetun Kallahden asuinalueen asukasmäärän lisääntymistä noin kahdellatuhannella, ilman mitään kompensoivaa vaikutusta palveluihin tai liikennejärjestelyihin tai katoavan lähiluonnon, Meri-Rastilan asuinalueeseen liitettyjen Kallahden metsäalueiden korvaamista millään tavalla.

Kallahti (2020 6758 asukasta) on useilla mittareilla sosioekonomisesti vielä huono-osaisempi kaupunginosa-alue kuin Meri-Rastila (2020 5252 asukasta). (esim. Suomen virallinen tilasto (SVT): Tulonjaon kokonaistilasto [verkkajulkaisu]. ISSN=1797-3279. Helsinki: Tilastokeskus [viitattu: 17.11.2021]. Saantitapa: <http://www.stat.fi/til/tjkt/index.html>.)

Meri-Rastilan täydennysrakentamista on toistuvasti perusteltu asiakirjoissa sillä, että viereinen Kallahden kaupunginosa-alue (näine metsäalueineen) on jopa yli kaksi kertaa tehokkaammin rakennettu kuin Meri-Rastila (esim. liite 9 Ara-infra-avustus Toteuttamissuunnitelma Meri-Rastilan täydennysrakentamisesta).

Kallahden luontoalueiden ottaminen tai yleisesti Kallahden elinympäristön laadun olennainen huonontaminen Meri-Rastilan väitetyksi hyväksi ei ole perusteltavissa. Kaavoittaja ei yritäkään perustella Kallahden metsäalueiden riistoa mitenkään, vaan kaavaan on ehdotusvaiheessa keväällä 2020 lisätty vain tieto siitä, että kaavoitus kohdistuu, paitsi Meri-Rastilan itäosaan, myös Kallahden länsiosaan. Silti kaavoituksen kaikki julkilausutut, tarkoitetut vaikutukset kohdistuvat edelleen vain Meri-Rastilaan.

Meri-Rastilan itäosan asemakaava on kumottava Kallahden alueen osalta.

LIITTEET

Liite 1. Helsingin kaupunki, Kaupunginvaltuusto 06.10.2021, Pöytäkirja 17/2021.

Liite 2 Uudenmaan viherrakenteen analysointi Zonation-menetelmällä, Uudenmaan liiton julkaisuja E 145, 2015.

Liite 3 Kallahti Kallvik ry:n tiedote 10.2.2020.

Liite 4 Manninen O., Havaintokartta 7.2.2020

Liite 5 Manninen O., Havaintotaulukko 7.2.2020.

Liite 6 Kari Aalto kaupunkisuunnittelulautakunnalle keväällä 2017.

Liite 7 Helsingin lepakkolajisto ja tärkeät lepakkoalueet vuonna 2014. Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston yleissuunnitteluosaston selvityksiä 2014:38.

Liite 8 Niinimäki, Risto, Maailman vesipäivän seminaariesitys Case: Vuosaari.

Helsingin kaupunki, Rakennusvirasto, geotekninen osasto 2009.

Liite 9 Ara-infra-avustus_Toteuttamissuunnitelma Meri-Rastilan täydennysrakentamisesta.

<https://dev.hel.fi/paatokset/media/att/d9/d90c3b17eba5e6a9b80f7ebf579fcbc806e20366.pdf> [ladattu 18.11.2021.]

Liite 10 Luonnonsuojeluohjelman toteuttaminen 2018. Helsingin kaupunki tarkastusvirasto arviointimuistio.

Helsingissä 19.11.2021

Kallahti Kallvik ry:n puolesta

Helena Saarikoski
puheenjohtaja

Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry:n puolesta

Antti Halkka
puheenjohtaja

Emilia Pippola
järjestösihteeri